

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-07567/2014-ERU

V Jihlavě dne 15. srpna 2014

Č. j. 07567-3/2014-ERU

Příkaz

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vedeném pod sp. zn. KO-07567/2014-ERU s účastníkem řízení, kterým je společnost **Novoměstská teplárenská a.s.**, se sídlem Nové Město na Moravě, Hornická 973, okres Žďár nad Sázavou, IČ: 253 35 057, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost Novoměstská teplárenská a.s., se sídlem Nové Město na Moravě, Hornická 973, okres Žďár nad Sázavou, IČ: 253 35 057, se tím, že v rozporu s ustanovením § 20 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie nepředložil do dne vydání tohoto příkazu Energetickému regulačnímu úřadu regulační výkazy 31_32-DK a 31_32-AP za vykazovaný rok 2013, které jsou nezbytné pro výkon jeho zákonem stanovených oprávnění, dopustil spáchání správního deliktu uvedeného v ust. § 91 odst. 1 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

II. Dle ust. § 91 odst. 13 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti Novoměstská teplárenská a.s., se sídlem Nové Město na Moravě, Hornická 973, okres Žďár nad Sázavou, IČ: 253 35 057, za správní delikt uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí **ukládá pokuta ve výši 30 000 Kč** (slovy: třicet tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 11114.

III. Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti Novoměstská teplárenská a.s., se sídlem Nové Město na Moravě, Hornická 973, okres Žďár nad Sázavou, IČ: 253 35 057, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 11114.

Odůvodnění

I. Úvod

Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) do dne vydání tohoto příkazu neobdržel od společnosti Novoměstská teplárenská a.s., se sídlem Nové Město na Moravě, Hornická 973, okres Žďár nad Sázavou, IČ: 253 35 057 (dále jen „účastník řízení“) regulační výkazy 31_32-DK a 31_32-AP za vykazovaný rok 2013.

Dle ust. § 20 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“) je držitel licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie, jehož celkový roční objem tržeb z těchto licencovaných činností přesahuje 2,5 mil. Kč, povinen sestavovat regulační výkazy a předkládat je Energetickému regulačnímu úřadu. Pravidla pro sestavování regulačních výkazů včetně jejich vzorů stanoví vyhláška č. 59/2012 Sb. o regulačním výkaznictví, ve znění pozdějších předpisů. Termín pro předložení regulačních výkazů s údaji za rok 2013 je podle této vyhlášky do 30. dubna 2014.

S ohledem na okolnost, že účastník řízení splňuje podmínku týkající se tržeb z licencované činnosti, tudíž měl povinnost sestavit regulační výkazy a předložit je Energetickému regulačnímu úřadu, přičemž Úřad dosud předmětné regulační podklady za rok 2013 neobdržel, jsou dány podmínky pro postup podle ust. § 150 správního řádu a vydání příkazu jako prvního úkonu v řízení.

II. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je držitelem licence č. [REDAKCE] na výrobu tepelné energie a licence č. [REDAKCE] na rozvod tepelné energie.

V roce 2012 účastník řízení dosáhl dle předloženého regulačního výkazu 31_32-DK pro příslušný rok tržeb ve výši [REDAKCE] Kč za dodané množství ve výši [REDAKCE] GJ.

Pro rok 2013 předložil účastník řízení výkaz 31_32-CP ve kterém uvedl předpokládané dodávky tepelné energie ve výši [REDACTED] GJ a cenu za jednotku včetně 15 % DPH ve výši 499,10 Kč. Dle tohoto výkazu vyhotoveného dne 25. ledna 2013 tak účastník řízení předpokládal pro rok 2013 tržby ve výši [REDACTED] Kč, tedy [REDACTED] Kč bez DPH.

Pro rok 2014 předložil účastník řízení výkaz 31_32-CP ve kterém uvedl předpokládané dodávky tepelné energie ve výši [REDACTED] GJ a cenu za jednotku včetně 15 % DPH ve výši 523,25 Kč. Dle tohoto výkazu vyhotoveného dne 5. února 2014 tak účastník řízení předpokládá pro rok 2014 tržby ve výši [REDACTED] Kč, tedy [REDACTED] Kč bez DPH.

Úřad zaslal dne 10. června 2014 na e-mailovou adresu [REDACTED] výzvu, ve které upozornil účastníka řízení na nesplnění povinnosti vyplývající z ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, a která byla téhož dne na uvedenou e-mailovou adresu prokazatelně doručena.

Účastník řízení jakožto držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie do dne vydání tohoto příkazu regulační výkazy č. 31, 32-DK a 31, 32-AP za vykazovaný rok 2013 Úřadu nepředložil.

IV. Právní hodnocení

Z ustanovení § 20 odst. 6 energetického zákona vyplývá, že držitel licence na přenos elektřiny, přepravu plynu, uskladňování plynu nebo distribuci elektřiny nebo plynu, k jehož distribuční soustavě je připojeno více než 90 000 odběrných míst zákazníků a držitel licence na činnosti operátora trhu je povinen sestavovat regulační výkazy a předkládat je Energetickému regulačnímu úřadu.

Z ust. § 20 odst. 6 věta druhá vyplývá, že držitel licence na výrobu tepelné energie nebo rozvod tepelné energie, jehož celkový roční objem tržeb z těchto licencovaných činností přesahuje 2 500 000 Kč, je povinen sestavovat regulační výkazy a předkládat je Energetickému regulačnímu úřadu.

Z uvedeného tedy vyplývá, že povinnost předkládat regulační výkazy Úřadu se vztahuje na vybrané držitele licence. Správní orgán se proto zabýval mimo jiné i otázkou, zda má účastník řízení udělenou některou z licencí, jež je předvídána ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, a zda se tak povinnost sestavovat regulační výkazy a tyto předkládat Úřadu vztahuje i na osobu účastníka řízení.

Účastník řízení je držitelem licence č. [REDACTED] na výrobu tepelné energie a licence č. [REDACTED] na rozvod tepelné energie.

Úřad tak ve smyslu ust. § 20 odst. 6 dále prověřoval, zda roční objem tržeb účastníka řízení z licencovaných činností (výroba a rozvod tepelné energie) přesahuje 2 500 000 Kč.

Úřad konstatuje, že vzhledem k nepředložení regulačních výkazů nezná přesnou hodnotu tržeb dosažených účastníkem řízení v roce 2013. Úřad však vyšel ze skutečnosti, že účastník řízení vykázal v roce 2012 tržby ve výši [REDAKCE] Kč za dodané množství ve výši [REDAKCE] GJ. Pro rok 2013 vykázal účastník řízení předpokládané dodané množství [REDAKCE] GJ, přičemž celkové tržby měly při dodání tohoto množství činit [REDAKCE] bez DPH a pro rok 2014 vykázal účastník řízení předpokládané dodané množství [REDAKCE] GJ, přičemž celkové tržby měly činit [REDAKCE] Kč bez DPH. S ohledem na výše uvedené, tedy, že účastník řízení každý rok vykazuje tržby ve výši zhruba osminásobku zákonné hranice pro vznik povinnosti sestavovat regulační výkazy a předkládat je Úřadu, přičemž i množství dodané tepelné energie účastníkem řízení odběratelům je téměř konstantní a nezměnilo se ani pro rok 2014, je Úřad přesvědčen, že účastníkovi řízení nepochybně vznikla povinnost uvedená v ust. § 20 odst. 6 energetického zákona.

Pravidla pro sestavování regulačních výkazů včetně jejich vzorů stanoví vyhláška č. 59/2012 Sb. o regulačním výkaznictví, ve znění pozdějších předpisů. Z přílohy č. 1 této vyhlášky vyplývá, že držitel licence na výrobu a rozvod tepla má povinnost předkládat výkazy č. DK-31-32 a AP-31-32, tedy technický výkaz a kalkulační vzorec ceny tepelné energie a výkaz aktiv a pasiv, a tyto výkazy má držitel licence povinnost předkládat v termínu do 30. dubna následujícího roku, a to elektronicky nebo písemně podepsané držitelem licence nebo osobou oprávněnou jednat za držitele licence.

Uvedená vyhláška stanovuje mimo jiné i obecnou výjimku, ve vztahu k nepředkládání výkazů ve smyslu téže vyhlášky spočívající v tom, že držitel licence, který nevede účetnictví v plném rozsahu podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, nepředkládá regulační výkazy podle odstavce 1 uvedeného ust. § 14 dotčeného vyhlášky. Tato výjimka se nicméně nevztahuje na držitele licence na výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie. Účastník řízení proto měl povinnost i podle uvedené vyhlášky sestavit regulační výkazy a předložit je Úřadu.

Úřad ve správním řízení prokázal, že účastník řízení do okamžiku vydání příkazu nepředložil výkaz aktiv a pasiv 31_32-AP a technický výkaz 31_32-DK za rok 2012, přestože se na něj tato povinnost vyplývající z ust. § 20 odst. 6 energetického zákona vztahovala a navíc byl na vznik této povinnosti Úřadem upozorněn, a to emailem ze dne 10. června 2014.

Úřad tak prokázal, že došlo k naplnění formální stránky správního deliktu uvedeného v ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným

(škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty stricto sensu materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků, srov. ustanovení § 3 odst. 1 trestního zákona a § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy účastník řízení nepřeložil Úřadu regulační výkazy, přestože se na něj tato povinnost vyplývající ve smyslu ust. § 20 odst. 6 energetického zákona vztahuje, narušil výkon cenové regulace Úřadu, neboť ten využívá údaje z regulačních výkazů například pro vytváření přehledů výsledných cen tepelné energie, vyhodnocování vývoje cen tepelné energie, sledování dopadů regulace cen tepelné energie na regulované subjekty, sledování finanční stability držitelů licencí a zjišťování obvyklé výše jednotlivých nákladů a zisku při výrobě a rozvodu tepelné energie, byla nepochybně materiální stránka předmětného správního deliktu naplněna.

Správní úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

V. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona, lze uložit podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení správního orgánu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobných jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkovi řízení. Zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele

správního deliktu, aby v něm byla obsažena jeho represivní funkce, aniž by byl pro účastníka řízení likvidační.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu licencovaných činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na informovanosti Úřadu o cenách tepelné energie v jednotlivých cenových lokalitách.

Úřad se zabýval zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Účastník řízení měl regulační výkazy č. 31, 32-DK a 31, 32-AP za vykazovaný rok 2013 zaslat Úřadu ve lhůtě do 30. dubna 2014. K zaslání těchto výkazů účastníkem řízení však do vydání příkazu nedošlo. Lze tak konstatovat, že účastník řízení předmětné podklady nedodal více než čtvrt roku, ačkoliv byl na tuto povinnost dodat regulační výkazy Úřadem upozorněn, což bylo zohledněno jako okolnost přitěžující.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že byl v minulosti již dvakrát pravomocně potrestán za porušení totožného ustanovení energetického zákona, a to za nedodání regulačních výkazů za rok 2011 a za rok 2012. Úřad tak konstatuje, že účastník řízení soustavně porušuje předmětné ustanovení tím, že již třetí rok ve stanovené lhůtě regulační výkazy v uvedené lhůtě (a ani po upozornění Úřadem) nedoložil. Z jednání účastníka řízení je patrné, že pokuty uložené předchozími rozhodnutími nebyly schopny naplnit svou základní výchovnou funkci, k čemuž Úřad při uložení pokuty též přihlédl.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Účastník řízení Úřadu nedodal podklady, kterými by doložil své aktuální hospodářské výsledky a majetkové poměry. Úřad tak musel vycházet z jiných dostupných informací. Jak již bylo výše uvedeno, z výkazů zaslaných účastníkem řízení vyplývá, že každoročně vykazuje tržby z licencované činnosti ve výši okolo ██████████ Kč. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že uložená pokuta nemůže být v žádném případě považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy likvidační charakter.

Ukládaná pokuta musí být pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci účastníka řízení. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Pokud by pokuta neměla negativní vliv na trestaného, neplnila by svou funkci represivní a individuálně preventivní. Zaplacení pokuty se tedy účastníka řízení jistým způsobem dotkne, vznikne mu určitá újma na majetku. Účastník řízení pokutou uloženou ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, však nebude ohrožen na své existenci, jeho chod nebude zásadním způsobem omezen, na druhé straně nicméně pocítí dopad uloženého správního trestu i v rovině materiální.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 30 000 Kč, a to za správní delikt podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí. Při písemném styku uvádějte vždy číslo jednací.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Eva Dlouhá, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly